

Rândunică

Cristianalexandra

Vin cocorii, se întorc
Zboară sus, dar nu pe bloc.
Rândunelele în schimb
Cred că au uitat în timp
Să se-ntoarcă-n cuibul lor,
Cel pe care-ncetișor
Îl clădiră an de an.
Acum pare diafan
Cel uitat, abandonat,
un bordei dezafectat...
S-au mutat bine-vestind
La oraș, pe cer plutind
Printre dâre albe, multe.
Dar mai e cin' să le-asculte
Cântul lor mai mult strigat?
Parcă le-ar fi obligat cineva să-și mute cuibul
De la sat.